

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Udrag fra Mindedigt over Elisabeth Høeg 1672

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721240228288.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

En døer, naar Rosenen vel hærsk i Kinden staar,
En anden, naar hans Hud i gustne Furrer gaar:
En tager Afskeed glad fra Fattigdom og Møye,
Og lukker vel tilfreds sit Graad-opvandte Øye,
En anden stritter hart mod Dødens sidste Meed,
Udi en Sirkel fuld af ald Lyksalighed.
Saa skal vi alle med! det hielper ey at græde
Og vore Fædris Vey med bange Mood at træde!
Et Triin vel overgaar! saa faar vi Himlen fat,
Og Livets rette Sool gaar op af Dødsens Nat.
Dyd, Ære, Konst, Forstand, Mood, Riigdom, Verdens Lykke,
Armod, Vanvittighed, Mißgunst og Krøblings Krykke,
Er skrevne lige høyt paa Dødens Regne-bræt!
Som hand kand fiasse til, det holder hand for ræt.
Elisabetha Høg, Du lærer os at kiende,
I dit Exempel, at ey nogen Dyd kand vende
Den ubarmhiertig Død, hans slumpe-huæsed Lee
Udviiser nok hand kand aldelis intet see.
Thi dersom nogen Dyd og deiligt Engle-smykke,
Et Grand af Medynk kun af Døden kunde trykke,
Da hafde hand dig ey lagt ned i Mørkheds Land,
Og gjort dit Siæle-boo som Sælde-støv og Sand.
Dog skal hand ikke sig af Seyer deert berømme!
Der flyder af din Støv endnu de Ære-Strømme,
Som ævig Kilde-spring af Dyders Velde-Vand,
Huor i sig Verden end udi Dig speyle kand.
I Verden groer endnu dit Naun i Tugt og Ære,
De Dig saa liige Børn dit Naun og Dyd skal bære,
Og siige Verden: Du endnu est Queg og vel,
I Himlen, og udi din ædle Herris Siæl.